

ת"פ (ירושלים) 12420-05-22 - מדינת ישראל נ' אבי דרעי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 12420-05-22 מדינת ישראל נ' דרעי ואח'
תיק חיצוני: 358174/2021

לפני כבוד השופט אביחי דורון

מאשימה
נגד
מדינת ישראל

נאשמים
1. אבי דרעי
2. ריאן אלשיך

החלטה

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. אבי דרעי
2. ריאן אלשיך

הנאשמים

החלטה - נאשם 1

ביום 22.2.23, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, הודה הנאשם והורשע בהעסקת תושב זר שלא כדין.

הצדדים הסכימו כי הנאשם ישלח לתסקיר שירות מבחן אשר לבקשת הסנגור יבחן גם את שאלת הרשעת הנאשם ויכין תכנית של"צ. עמדת המאשימה הייתה להרשעה ולמאסר בעבודות שירות.

על פי כתב האישום המתוקן, בין חברה קבלנית בבעלות נאשם 1, נחתם הסכם עם חברה יזמית שניהלה פרויקט בניה במבשרת ציון, במסגרתו, בין היתר נקבע כי החברה הקבלנית תעסיק רק עובדים להם היתר עבודה חוקי בישראל.

חברת הנאשם 1 שכרה את הנאשם 2 כקבלן משנה מטעמה, וזה פנה לשני פועלים תושבי אזור שאינם

עמוד 1

בעלי אישור כניסה/עבודה בישראל, ואף העסיקם בפרויקט ביום 28.4.21.

כתב אישום הוגש נגד שני הנאשמים, אך דיונו של השני מתנהל בנפרד.

על פי **תסקיר שירות המבחן** שהוגש בעניינו, הנאשם הודה בביצוע העבירה ותיאר את העבירה כמחדל, היות שלא התעקש דיו לערוך בדיקות תקופתיות לפועלים שהעסיק נאשם 2, ושאותם אף לא הכיר הוא עצמו.

הנאשם הבהיר כי מאז המקרה פיטר את הנאשם 2, ניתק אתו כל קשר ומתוך הבנה לפגיעה הפוטנציאלית בביטחון המדינה ואזרחיה הגביר מאז פיקוחו על הקבלנים ומנהלי העבודה מולם עובד בפרויקטים שבניהולו.

להתרשמות שירות המבחן הנאשם אדם נורמטיבי, חסר עבר פלילי, ללא דפוסים עברייניים כלשהם באישיותו.

בשל כך המליץ השירות לנקוט כלפי הנאשם בענישה חינוכית של של"צ ואף הציע תכנית כזו.

ביחס לשאלת ההרשעה, **נמנע השירות מלהמליץ על ביטול הרשעת הנאשם**, היות שלא שוכנע ואף לא ראה ראיות לקשרים עסקיים של הנאשם מול גופים עירוניים או שלטוניים שהרשעה עלולה לסכל אותם, וכדברי השירות הנאשם **"יוכל להמשיך לעסוק בתחום הבניה מול גופים פרטיים"**.

הממונה על עבודות השירות מצא כי הנאשם כשיר לריצוי מאסר בהן.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה את בטחון המדינה ויכולתה לפקח על הבא בשעריה כערכים מוגנים שנפגעו.

לזכות הנאשם טענה שלא היה הגורם המעורב העיקרי בהעסקת העובדים הזרים ושההעסקה נמשכה זמן קצר ביותר.

המאשימה טענה למתחם ענישה הנע בין 7-2 חודשי מאסר בעבודות שירות ועתרה לענישה ברף התחתון, בין היתר, בהיעדר עבר פלילי לנאשם, התנגדה לביטול הרשעתו וציינה כי גם שירות המבחן לא המליץ על כך.

המאשימה לא תמכה עמדתה בפסיקה.

ההגנה טענה לנסיבות מקלות מאד של עבירת הנאשם, ביניהן - כי הנאשם מעולם לא פגש בפועלים הזרים, כי הנאשם 2 העסיק את העובדים בשעות הערב על מנת להתחמק מהנאשם 1, כי ניתק קשריו מהנאשם 2 מיד לאחר שהתגלתה העבירה.

בנוסף, נטען כי החברה היזמית הפסיקה קשריה עם חברת הנאשם עקב אירוע זה.

בנסיבות אלה עתר לבטל הרשעת הנאשם ולעונשו בשל"צ והתחייבות בלבד.

ההגנה תמכה עמדתה בפסיקה.

הנאשם עתר לאי הרשעתו, סיפר כי במקצועו הוא בסיכון שלא לזכות במכרזים עם גופים שלטוניים, והדבר עלול לפגוע בו כלכלית.

(עתירת הסנגור לעונש, וכן דברי הנאשם, נמחקו - משום מה - מהפרוטוקול. א.ד.)

דיון והכרעה:

נקודת המוצא לבחינת מתחם העונש הראוי היא מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

אני מקבל את עמדת המאשימה לעניין הערכים שנפגעו, אך דומני כי המאשימה - אף שציינה אותן בדבריה המוקדמים - לא שיקללה את נסיבות ביצוע העבירה בעתירתה לעונש.

סעיף 40 ט' (א) לחוק העונשין תשל"ז - 1977 מגדיר רשימה של נסיבות שיש לקחת בחשבון בשקילת מתחם הענישה הראוי, ובהם - בין היתר - שיקולים אלה:

(1) התכונן שקדם לביצוע העבירה;

עמוד 3

(2) חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה;

(3) הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;

(4) הנזק שנגרם מביצוע העבירה;

(5) הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;

...(6)

(7) יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו...

בהבינו את אשר אירע באירוע, הלכה למעשה, לרבות ניסיון התחמקותו של הנאשם 2 מהנאשם 1 בהעסיקו את הפועלים הזרים בשעות הערב בלבד, **כל אחת מהנסיבות שצוינו לעיל מבטאת דרגת אשם נמוכה ביותר של הנאשם בעבירתו:**

· הנאשם לא תכנן לבצע עבירה, נהפוך הוא.

· חלקו בביצוע העבירה היה מחדלי בלבד, והשפעתו של הנאשם 2 על הנאשם 1 היתה רבה, בעיקר בנסותו למנוע מהנאשם 1 לדעת כלל על העבירה שבוצעה.

· הנזק שהיה צפוי להיגרם נתון בערכים המוגנים שנפגעו

· לעומת זאת, הפסקת עבודת הפועלים הזרים על ידי הנאשם 1 מיד כשלמד על כך שאין בידם רישיון עבודה בישראל, הקטינה את הנזק שנגרם - למינימלי.

· ואחרון - יכולת הנאשם להימנע מביצוע העבירה הוגבלה מאד בפעולותיו של הנאשם 2.

בהינתן מסקנה זו, דומני שמקבילית הכוחות בין עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים לבין הפגיעה באינטרס האישי והנזק הקונקרטי של הנאשם, אף אם הוא ערטילאי בלבד, נוטה לכיוון ביטול הרשעתו.

בעפ"ג 27326-12-21 (מחוזי ב"ש), קייזר נ' מ"י, נאמר:

"עוצמת חומרת העבירה הינה כמובן נקודת המוצא במכלול השיקולים העומדים בפני בית המשפט, אולם יש לבחון קונקרטי, את חלקו של העושה במכלול האירוע, האם מדובר במעידה חד פעמית או במאפיין התנהגותי וכן יש לבחון גם את התנהגותו של העושה לאחר האירוע ובכלל זה אופן נטילת האחריות ולא פעם גם שיקולי חרטה לניסיונות להקטין את הנזק. אין מדובר כמובן ברשימה סגורה של שיקולים וכל מקרה יהיה לגופו."

עוד צויין כי "ככל שעצמת הפגיעה בערכים המוגנים פחותה, כי אז יקל יותר להניח תשתית להראות כי הפגיעה כתוצאה מההרשעה אינה מדתית ופחות יידרש העושה להצביע על נזקים קונקרטיים ויכול וניתן יהיה להסתפק בהוכחת פגיעה כללית יותר"

בנסיבות אלה אני סבור כי המלצת שירות המבחן שלא לבטל את הרשעת הנאשם נשענה רק על יתד אחד - היעדר ראיה לנזק קונקרטי שעלול להיגרם לנאשם - בעוד שנסיבות העבירה מצביעות בבירור כי הנאשם, אדם נורמטיבי שעשה לא מעט כדי להימנע מביצוע העבירה שהורשע בביצועה, זכאי ליהנות מאי תיוגו כאדם שהורשע, ויוכל להמשיך בחייו הנורמטיביים ולהתפתח כאזרח יצרני התורם לחברה.

מכל השיקולים הללו החלטתי לבטל את הרשעת הנאשם, לקבוע כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום המתוקן ולגזור עליו את העונשים הבאים:

1. 120 שעות של"צ כהמלצת שירות המבחן, הנאשם יחל בריצוי השל"צ בתוך 45 ימים מהיום.

2. אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מהיום את העבירה בה הורשע, ישלם סך 7500 ₪. הצהרת הנאשם נרשמה לפניי.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ט"ז אב תשפ"ד, 20 אוגוסט 2024,
בהעדר הצדדים.